MINKE HIEMSTRA (2026)

Meist Thúskomme/ Toget(t)her(e)

Alle pelgrims keer weer huistoe
Elke swerwer kom weer tuis
Ek verdwaal steeds op die grootpad
Soekend na U boardinghuis
(Pelgrimsgebed – Amanda Strydom)

Meist thúskomme:
Geestelijk ben ik meestal zoekend, vaak verdwaald, soms overtuigd van het juiste pad en af en toe zelfs thuis. De beweging van zoeken en laten vinden, van rust en onrust is er altijd. Daarom is het fijn te weten dat er een fysieke plek is waar je kunt opladen, jezelf kunt zijn en telkens opnieuw thuis mag komen.

To get *there*:
Deze fysieke plek maakt het voor mij eenvoudiger om ook geestelijk dichter bij huis te komen. Door de ruimte, de rust en het ritme van het klooster is het mogelijk om afstand te nemen van de constante stroom van gedachten en innerlijke dialogen in mijn hoofd. Zo komt er ruimte om te voelen wat voor mij de essentie is.

Together:
Thuis is niet alleen een plek, maar het is ook een gevoel. Thuis gebeurt in mienskip, samen onderweg in het delen van stilte of van woorden. Together/ mei-inoar zoeken, together/mei-inoar vinden, en together/mei-inoar thús komme. Daar draag ik graag mijn steentje aan bij!

Pinksteren: Feest van Verbinding

In het seizoen 2025-2026 hebben vier kandidaten zich intensief voorbereid op het kloosterlingschap bij Nijkleaster en besloten de belofte af te leggen tijdens het Pinksterfeest van 2026: Marja Crucq, Gerrit van Heijkop, Minke Hiemstra en Nicolette Vlaming.

In dit katern geven zij antwoord op de vraag: wat is jouw persoonlijke verlangen? Wat maakt dat je de stap zet om kleasterling te worden in de nieuw monastieke beweging die Nijkleaster heet?

Naast deze beschrijving van het persoonlijke verlangen leggen alle kleasterlingen tijdens de Pinksterviering ook een gezamenlijke belofte af. Die bestaat uit drie onderdelen, die we hiernaast in het Nederlands en het Fries weergeven.

Hinne Wagenaar,
Predikant-leider van Nijkleaster

Gezamenlijke belofte

Beloof je om trouw te leven
in relatie tot de gemeenschap van Nijkleaster?

Beloof je om zuiver te leven
in relatie tot jezelf, de mensen en tot God?

Beloof je om in eenvoud te leven
in relatie tot de aarde en de mensheid?

Mienskiplike belofte

Beloofsto om trou te libjen
yn relaasje ta de mienskip fan Nijkleaster?

Beloofsto om suver te libjen
yn relaasje ta dysels, de minsken en ta God.

Beloofsto om yn ienfâld te libjen
yn relaasje ta de ierde en de minskheid?

Nijkleaster

Kleasterlingen 2026

STILTE, BEZINNING, VERBINDING
STILTE, BESINNING, FERBINING

MARJA CRUCQ (2026)

Marta - Marja - Maria

"Nim my, nim my sa't ik bin". Iedere dag dat ik dit lied zing, verwonder ik me erover dat er een God is die mij aanneemt zoals ik ben. Heel lang is dat een grote hobbel voor mij geweest en hield ik God op afstand. De volgende tekst van Huub Oosterhuis verwoordt dit gevoel: *"Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd zolang ik kon. Die mij niet sleurde, niet duwde, maar wenkte over uw drempel."* Het is de Eeuwige zelf geweest die me heeft vastgehouden in alles wat in mijn leven gebeurde, zelfs wanneer ik geen ruimte voor haar had. Maar uiteindelijk heb ik zelf de stap over de drempel gezet en mag ik bij haar zijn wie ik ben.

Die tweede regel van het eerder genoemde lied is wezenlijk voor mij: "Wiis my hoe't ik wêze sil". Daarin zit beweging, daarin ligt voor mij een verlangen om van een zorgende, altijd actieve, gastvrije Marta ook een stiltezoekende, luisterende Maria te worden. Misschien een Maria met Marta-handen, of een Marta met Maria-oren. Ik verlang ernaar om naast het zorgen meer de stilte, God, te zoeken, zodat ik, in verbinding met de mensen van de Nijkleaster-mienskip, tot mijn bestemming kan komen, de Marja zoals ik bedoeld ben.

GERRIT VAN HEIJKOP (2026)

Ruimte en navolging

Opgegroeid in een gesloten orthodoxe geloofstraditie voel ik me erg aangesproken door Nijkleasters gedachtegoed van ruimte en vrijheid. Het adagium van Nijkleaster: 'Ruimte voor God om mens te worden' is daarom van grote waarde voor mij. Al sinds 2012 toen Nijkleaster op mijn pad kwam, voelt het voor mij als thuiskomen. Door de jaren heen is mijn verbondenheid met Nijkleaster steeds meer gegroeid en ontstond het verlangen om op een intensere manier deel te gaan uitmaken van deze mienskip. Ik ben dankbaar dat ik vandaag (Pinksteren 2026) mijn gelofte als kleasterling buiten de poort mag afleggen.

Al van mijn jeugd af aan heb ik ervaren dat God op diverse momenten in mijn leven aanwezig was en nog is. Jezus' woorden en daden roepen op tot navolging en zijn de leidraad in mijn leven. De Bergrede met de zaligsprekingen en het Onze Vader zijn mij dierbaar. Het geloof is heel belangrijk voor mij en geeft me vertrouwen voor de toekomst.

Ik hoop dat ik de kracht en gezondheid mag ontvangen om mij met hart en ziel te kunnen blijven inzetten voor Nijkleaster.

NICOLETTE VLAMING (2026)

Een tegen-draads geluid

Een meeleef-dag in 2024 was de opmaat voor een regelmatig verblijf op Klooster Westerhûs als daggast. Dagen waar ik naar uitkeek om me door het ritme van het klooster te laten leiden. De eerste keer dat ik bij de ochtendviering aanwezig was klonk Psalm 84. Vooral het zinnetje: 'Meie wy hjir wêze? Do meist!' raakte mij toen diep van binnen. Alsof deze woorden speciaal voor mij klonken en het voelde als thuiskomen. Later realiseerde ik me dat deze tekst iedere maandag klinkt, maar die ervaring van die eerste keer komt telkens weer terug wanneer ik deze psalmtekst hoor.

In het boek 'Een God die in mij gelooft' raakte mij de volgende zin: *'De complexe en veranderlijke wereld maakt dat het in het leven meer en meer aankomt op je eigen levenshouding en weerbaarheid'.*

Bij tijden vind ik het lastig om mezelf in deze wereld staande en gaande te houden. Ik ervaar dat het dan fijn is wanneer er een gemeenschap is waar je dat met elkaar kan oefenen.

Voor mij is Nijkleaster zo'n plek; waar ik kan opademen, waar ik mij verbonden weet met een mienskip en waar we elkaar alert en scherp houden om een ander, tegendraads geluid te laten horen in deze harde en verharde tijd.

Daarom wil ik mij aan Nijkleaster verbinden zodat we met elkaar een plek mogen vormen waar ook anderen mogen thuiskomen en opademen.